

РЕШЕНИЕ

№ 4855

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4483** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ГД на НАП/, чрез процесуален представител гл.юрисконсулт Д. А., срещу Решение № 1080 от 25.03.2022 г. постановено по НАХД № 12025 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 20 състав. С посоченото решение СРС е отменил наказателно постановление № 576155-F580224 от 10.05.2021г. издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“-С. в Централно управление на /ЦУ/ на НАП С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ.

В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение. Оспорват се мотивите на СРС във вр. с приложението на чл. 28 от ЗАНН. Моли се да бъде отменено решението на СРС и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът редовно призван, не се явява и представлява.

Ответникът – [фирма], редовно призован, не изпраща представител. По делото е постъпила молба от адв. Т., процесуален представител на ответника, с изразени доводи по същество на спора. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, Х. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 14.11.2020г. в 15.20 ч., в стопанисвания от [фирма], представлявано от К. К. С. и К. Л. С., търговски обект - магазин, находящ се в [населено място], [улица], била извършена проверка от инспектори при ЦУ-НАП, в присъствието на К. Л. С., работеща и като продавач в магазина. При проверката е установено, че в обекта е въведено в експлоатация и включено в работен режим фискално устройство „TREMOL ZM-KL“ с номер на ФУ ZK064529 и номер на ФП 50143072, притежаващо функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. При проверката, чрез отпечатване от фискалното устройство на дневен „Х“ отчет №077726/14.11.2020 г., била установена сумата от 222,38 лева, и фактическа наличност в касата - 82,95 лева /установена чрез изброяване, извършено от С. и отразено в изготвения опис на парите в касата/, т.е. имало 139,43 лева разлика в касовата наличност, представляваща извеждане на пари от касата, извън случаите на продажба, неотразена във ФУ в момента на извършването му чрез операцията „служебно изведени“ суми, не водеща до неотразяване на приходи. За направената проверка бил съставен Протокол за извършена проверка от 14.11.2020 г. Констатираното било оценено като извършено от [фирма] нарушение на чл.33,ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ, за което на 19.11.2020 г. на дружеството бил съставен АУАН.

На 22.11.2020 г. от С., във връзка с АУАН, било депозирано в НАП писмено обяснение /заведено деловодно на 23.11.2020г./, съобразно което на 14.11.2020 г., по време на извършената проверка в търговския обект, и в присъствието на проверяващите инспектори В. и Д., в магазина била получена стока, която била веднага платена от С. с пари в брой - 139,00 лева по стокова разписка, изведени от касата на търговския обект, но С. не разполагала с достатъчно технологично време да извърши на касовия апарат операцията „служебно изведени суми“.

Независимо от представеното обяснение, въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП с дата 10.05.2021 г., екземпляр от което е получен от управителя на

Дружеството С. на 03.08.2021 г. и е обжалвано, с изпратена по пощата на 10.08.2021 г., жалба.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. Приел е също така, че доказателствата в производството и най-вече представеното писмено обяснение от представляващия дружеството К. С. относно несвоевременното неизвеждането на сумата чрез опцията на фискалното устройство, не установяват безспорно осъществяването на визираното в наказателното постановление административно нарушение. В допълнение е посочил, че дори и да се приема наличието на осъществен състав на нарушението, деянието съставлява маловажен случай на административно нарушение, поради което приложение следва да намери чл. 28 от ЗАНН.

Касационната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Противно на мотивите на СРС, настоящия състав на съда приема, че доказателствата по делото установяват безспорно осъществяването на състава на административното нарушение, още повече, че и страните в производството не спорят, че към момента на извършване на проверката е налице установената разлика в касовата наличност, която не е своевременно отразена чрез използване на опцията "служебно изведени суми" на ФУ.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата) на ФУ се регистрира в същото чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Извеждането на суми от касата на търговския обект винаги следва да е документално обосновано, а обратното води до невъзможност да се проследи паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Поради това, като не е изпълнил своевременно визираното в Наредбата задължение, търговецът е осъществил състава на административното нарушение, описано в АУАН и НП.

От друга страна - обосновани са изводите на СРС, че извършеното нарушение съставлява маловажен случай по чл.28 от ЗАНН. Прилагането на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В разглеждания случай, деянието с изключително нисък интензитет е застрашило обществените отношения, регламентирани с разпоредбите на Наредба № Н-18/13.12.2006 г., за регистрация и отчетност при осъществяване на търговските операции. Преценката дали конкретно извършеното нарушение разкрива признаците на маловажен случай следва да се направи с оглед дефиницията на чл. 93, т. 9 от НК вр. с чл. 28 от ЗАНН. Съгласно нея, като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В конкретния случай, според настоящия съдебен състав, размера на въведената в касата и неотразена във ФУ сума, а именно: 139,43

лева, не е съществен, а и точно тази сума е платената сума по приетата като доказателство от СРС стокова разписка от 14.11.2020г. за доставена стока в момента на извършване на проверката и именно проверката е обстоятелството, житейски обяснило несвоевременното (веднага) неотразяване на изведените пари от касата за заплащане на доставката. Това обстоятелство, отнесено към факта, че в хода на проверката не са били констатирани други отклонения от законовите изисквания дава основание нарушението да бъде определено като такова с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Като е направил тази крайна оценка за наличието на маловажен случай по чл.28 от ЗАНН, Софийският районен съд е формирал правилен извод за отмяната на НП като незаконосъобразно.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1080 от 25.03.2022 г. постановено по НАХД № 12025 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 20 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.